

PINTÉR KITTI
nagypéntek

Pintér Kitti
(Kecskemét, 1995):
jelenleg az ELTE
Irodalomtudományi
Doktori Iskolájának
hallgatója.

szétnőtte a korhadó ablakpárkányt a bazsalikom
ahogy a tojásdad levelekből lecsipentett
beleért a melle a vízgőzbe mikor a növényre
ráhajolt maga dolgozta fel a teacserjéket is
beterítette levelekkel az alumíniumtálcát
fonnyasztás idején csukva maradt minden ablak
kézzel hengerelt és a hevítést is egyedül csinálta
de a szatén hálórúha mindenbe belelógott
ezért egy idő után inkább nem is bajlódott vele
gyönyörű volt így mikor a miséről
hazaértem a konyhafüggönyön beszűrődő viaszos
fénybe tartotta az arcát

letakartunk minden tükröt a szobában
míg ő befoltozta a lyukakat a megszaggatott lenvászon
próbáltam kikapirgálni a körmöm alá fúródott szálkákat
miután a tűzifát a fészerből a főút végére kicipeltem
a körmenetre már nem mentem el én sem
vele maradtam inkább hogy a mosásban kisegítsem
a könyöke fölé tűrte a blúzt mielőtt a szárnyakat a két térde közé fogta
bontáskor ezt a fehér gyolcsot terítette a tyúkok alá kettéhajtva
aztán sulykolhatta órákig a koszt belőle a mosószéken
rásimítottam a tarkójára a szétszálló hajszálakat
ilyenkor szórakozottan szúrtam át a felgöndörödő gyűrűkön
az ujjaim mert nem szerette kontyba összefogni

szétzilálták volna azt is ahogy a máglyára kivitték
a feje tetejére markolták rá a haját úgy ráncigálták végig
a főúton vonítottak a kopók mikor a kertünkbe betörtek
szétkergették az alvó baromfikat az ólban nyakát is törték egynek
nekiszaladt a macska a zajra a dunyhának és ráborult a feltornyozott paplan
felverte a pihés tollakat a huzat mikor az ajtót kicsapták
tarkóján gyűrték össze a pizsamáját rögtön hogy jobban kézre essen
belenyomták a fejét a foltozott lenvászonba de ő nem jajgatott akkor sem
mikor valaki a dulakodásban rálépett kettérepedt a kárpit
vele a függönyrúd is leszakadt egészen és csörömpöltek a konyhakövön
az alumíniumtálcák ahogy felborogatták az elfonnyadt tealeveleket látszott
az ablakunkból mikor felcsaptak a kövérkés lángok a főút végén
hogy a tűz tovább dagadjon aprított fával hajigálták
összezúzták a bokáját a súlyos rönkök
és én akárhogy *próbáltam* nem sikerült